

[1984 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமைகளை நான் எடுத்துச் சொல்லி விட்டேன். ஆகவே இதை மேலும் விவாதமாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இ) நுகர் பொருள் வாணிபக் கழக ஊழியர்கள் உண்ணாவிரதப் போராட்டம்,

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களை வழங்கக் கூடிய நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் நூற்றுக்கும் அதிகமானவர்கள் இன்றைய தினம் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் அது பற்றி முறையாக எழுதிக் கொடுத்து விடுங்கள். (கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இன்றைக்குப் பிறகு சட்டமன்றம் ஏப்ரல் 9 ஆம் தேதி தான் கூடுகிறது. திரு. கருப்பையா அவர்கள் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறார். ஆகவே, அதை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்காக பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்ப இயலாது. இவர் எழுப்பினாலும் அரசிடம் அதற்கு பதில் இருக்காது. முறையாக எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். (குறுக்கீடுகள்).

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

கல்லூரி ஆசிரியர், ஆசிரியர் அல்லாதவர் பல்கலைக் கழகத் தேர்வுப் பணியை புறக்கணிக்க இருப்பது

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் ப. பொன்னுரங்கம், எஸ். ரெத்தினராஜ், கு.பா. பழனியப்பன், த. ஆறுமுகம், ரா. கிருஷ்ணன், டி. மணி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், என். பழனிவேல், ஜே. ஹேமச்சந்திரன், என். வரதராஜன், ரா. உமாநாத், மு. அப்பாதுரை, தி.கா. நல்லப்பன், என். எஸ். வி. சித்தன், இல. பலராமன், உ. சுப்பிரமணியன், எல். இளையபெருமாள் ஆகியோர், “தமிழகம் முழுவதும் உள்ள அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றி வரும் ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர் அல்லாதார் வருகிற ஏப்ரல்—மே மாதங்களில் நடைபெற இருக்கும் பல்கலைக் கழகத் தேர்வுப் பணிகளை புறக்கணிக்க இருப்பதை யொட்டி கல்லூரி மாணவர்கள் மத்தியிலும், அவர்தம் பெற்றோர் மத்தியிலும்

1984 மார்ச் 31] [பேரவைத் துணைத்தலைவர்]

ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வரும் ஏப்ரல்—மே மாதங்களில் நடைபெற இருக்கிற கல்லூரித் தேர்வுகள் அனைத்தையும் புறக்கணிக்க முடிவு செய்து—ஒரு கல்லூரி அல்ல, ஒரு மாவட்டம் அல்ல—தமிழகத்தில் உள்ள அத்தனை கல்லூரிகளைச் சார்ந்த ஆசிரியர்களும், ஆசிரியர்கள் அல்லாதவர்களும் முடிவு எடுத்து இருக்கிறார்கள். வரும் ஏப்ரல் 11 ஆம் தேதி துவங்க இருக்கிற இந்தத் தேர்வுகளை அனைத்து ஆசிரியர்களும், ஆசிரியர்கள் அல்லாதவர்களும் புறக்கணிக்கிற துர்பாக்கியமான நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை முதலில் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தாங்கள் அதைப் படிக்கிறபோது கூட ‘மாணவர்கள் மத்தியிலும் அவர்தம் பெற்றோர் மத்தியிலும் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை’ என்று தான் படித்தீர்கள். கல்லூரிகளை ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் அல்லாதவர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்றால் சாதாரண நாட்களில் ஓரிரு நாட்கள் கல்லூரியை மூடிவிட்டு மாணவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பி விடலாம். ஆனால் இந்த பாய்-காட் என்பது அவர்கள் தேர்வுகளை புறக்கணிக்கிறார்கள். ‘கனெக்டட் வித் எக்சாமினேஷன்ஸ்’ என்று அவர்கள் தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறார்கள். தேர்வோடு தொடர்புள்ள அனைத்து வேலைகளையும் புறக்கணிக்க இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இந்த முடிவிற்கு அவர்களைத் தள்ளியதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்க்கிறபோது அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை—ஓராண்டில் ஏற்பட்ட நிலைமைகள் அல்ல; ஆண்டாண்டாக கிடப்பிலே இருக்கிற பல்வேறு கோரிக்கைகளை—வைத்து, அரசாங்கம் தங்களால் முடியாது என்று கைவிடுத்து விட்ட பிறகுதான் இந்த முடிவிற்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு கிடைத்த தகவல், அரசிலிருந்து அவர்களுக்கு சொன்ன பதில், ‘பினான்ஷியல் பொசிஷன்ஸீக்’ என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். நம்முடைய நிதிநிலை சரியில்லை என்று சொல்லி அதனால் உங்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுகிற வாய்ப்பு அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்று அரசாங்க சார்பிலே சொல்லி இருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

[திரு ப. பெர்னனுரங்கம்] [1984 மார்ச் 31]

நாம் பார்க்கிறோம், இன்றைக்கு இரண்டாயிரத்துச் சொச்சம் கோடி ரூபாய்க்கு நாம் பட்டுஜெட் வழங்கியிருக்கிறோம். இந்த நிலையில் அவர்களுடைய நியாயமான சில கோரிக்கைகளை மறுப்பது எப்படி நியாயம் என்று எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவர்கள் கோரிக்கையிலே ஒரு சில—பல்வேறு அமைப்புகளில் தரப்படுகின்ற இடைக்கால நிவாரணம் இவர்களுக்கும் தரப்பட வேண்டும். இது எப்படி தவறாகும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும்.

(முற்பகல் 10-10).

மற்றொன்று, அரசு கல்லூரிகளில் தரப்படுகின்ற சலுகைகள் தனியார் கல்லூரிகளிலும் உள்ள ஆசிரியர், ஆசிரியர் அல்லாதவர்களுக்கும் தரப்பட வேண்டும். நான் கேட்கிறேன், அரசு கல்லூரியிலே வேலை செய்பவனும் மனிதன் தான். தனியார் கல்லூரியில் வேலை செய்பவனும் மனிதன் தான். அரசு கல்லூரியில் இருப்பவர் மட்டும் தான் அதிகம் படித்தவர்கள் தனியார் கல்லூரியில் இருப்பவர்கள் அதிகம் படித்தவர்கள் இல்லையா, படிக்காதவர்களா, ஏன் இந்த பாராபட்சம்? தனியார் கல்லூரிகளுக்கும் நாம் தான் நிதி தருகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது இந்தப் பாராபட்சம் ஏன் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். நிதி நிலை போதவில்லை அதனால் இந்தப் பிரச்சனை வந்தது என்று அரசு தரப்பில் காரணம் சொல்லப்படுவதாகத் தெரிகிறது.

திரு. மி. வின்கென்ட் : பாராபட்சம் என்று தமிழ் மொழியில் இல்லாத ஒரு வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படிப்பட்ட வார்த்தை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை புத்தகத்தைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ப. பெர்னனுரங்கம் : நான் கொச்சை தமிழில் அதை பாராபட்சம் என்று சொன்னேன். அவர்கள் ஊரில் பாராபட்சம் என்று சொல்வார்கள். அடுத்து, தனியார் கல்லூரிகள் சட்டத்திலே, அவசரமாக சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதைக்கொண்டு வர என்ன தயக்கம் இருக்கிறது. அரசின் அணுகுமுறையின் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு இந்த மோசமான நிலை இருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தால் தான் அனைத்து ஆசிரியர்களும், ஒரு யூனிவர்சிட்டி அல்ல, இரண்டு யூனிவர்சிட்டி அல்ல, ஒரு மாவட்டம் அல்ல, இரண்டு மாவட்டம் அல்ல, தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் அல்லாதவர்கள் தேர்வுகளைப் புறக்கணிக்கும் அளவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு இந்த அரசின் அணுகுமுறைதான் காரணம் என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 31]

[திரு ப. பொன்னுரங்கம்]

அதைத்தான் நீங்கள் படிக்கும்போது சொன்னீர்கள், வேண்டுமானால் ஆசிரியர்கள் நின்று விடலாம். பாவம், மாணவர்கள் அவர்களுடைய பெற்றோர்கள், தங்களுடைய பையன் இந்த ஆண்டு பைன்ஸ் பரீட்சை எழுதுகிறான், பாஸ் செய்வான், வேலைக்குப் போவான், சம்பளம் வாங்கித் தருவான் என்று நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையை வீணாக்கும் முறையில் இந்த அரசின் அணுகுமுறை இந்த நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. குறிப்பாக கல்வித்துறையின் அணுகுமுறை இருக்கிறது என்பதை என்னால் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே உடனடியாக அரசு முன் வந்து இதிலே சம்பந்தப்பட்ட பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்து ஆசிரியர், ஆசிரியர் அல்லாதார் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்து இதற்கு முடிவு கண்டாக வேண்டும். ஏப்ரல் 11 ஆம் தேதி நடக்க இருக்கும் அந்த பெருநிகழ்ச்சி தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுமா எடுத்துக்கொள்ளாதா என்ற சந்தேகம் இருப்பதால், இதைப்பற்றி தீவிரமாக விவாதிக்க வேண்டும். அப்படி விவாதிக்கிறபோது, இதிலே விஷயம் தெரிந்த அனைத்து உறுப்பினர்களும் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் அவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் வகையில், இது குறித்து விவாதிக்க இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 11—4—1984 முதல் அனைத்துக் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் ஸ்தாபனங்கள், அவர்களுடைய ஜாயின்ட் ஆக்ஷன் கவுன்சில், நான்-மச்சிங் ஸ்டாப் ஆகியோர் தேர்வுகளை பாய்காட் பண்ணுவது என்ற முடிவு நம் முன்னால் இன்றைக்கு வந்து இருக்கிறது. இது நடந்தது என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இது ஒரு சீரிஸ்ஸான நிலைமையை உண்டாக்கும் என்ற கவலை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இது இந்த மாநிலத்தில் உள்ள ஏராளமான மாணவர்களின் படிப்பை பாதிக்கிற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தும். ஆகவே இதிலே முதலிலே நான் கேட்டுக்கொள்வது, இதிலே பிரஸ்டிஜ் என்ற பிரச்னை பார்க்காமல், அரசாங்கம் இதிலே அவர்கள் வைத்து இருக்கும் பிரச்சினைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கு முன்னாலே அவர்களை அழைத்துப் பேசி முடிவு காண்பது மிகவும் முக்கியமானது, இந்த மாநிலத்தின் மாணவர்கள் நலன் கருதி இதைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமானதென்று என்று நான் கருதுகிறேன்.

1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்த அரசு வந்த பிறகு யு.ஜி.சி. ஸ்கேல் அமுல்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அதுபற்றி பல பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, 1977-க்கு பின்னர் அவர்கள் சொல்கின்ற கோரிக்கை என்னவென்றால் பல

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1984 மார்ச் 31]

பேச்சுவார்த்தைகளின் போது கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் (அஷ்யூரன்ஸ்) நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது. இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டியதுதான் அது, மீண்டும் பேச்சுவார்த்தைக்குரிய விஷயம் அல்ல. அப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளை சார்ட் அவுட் பண்ணி உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும்.

தனியார் கல்லூரிகளில் இன்னும் பயங்கரமாக பழிவாங்கும் தன்மை இருக்கிறது என்பது அமைச்சருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நிர்வாகத்திலே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. திருச்சி ஹோலிகிராஸ் கல்லூரி நிர்வாகம் மாணவர்களிடமிருந்து வாங்கிய பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியும் இன்னும் கொடுக்கவில்லை; அது பாக்கியாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக நானே போன் பண்ணிக் கேட்டேன். நேரிலே வந்தால்தான் பதில் சொல்வோம் என்று பிடிவாதமாகச் சொல்லி விட்டார்கள். நான் எம்.எல்.ஏ. பக்கள் பிரதிநிதி பேசுகிறேன் என்று சொன்ன பிறகும் நேரிலே வந்தால் தான் சொல்ல முடியும் என்று சொன்னார்கள். அந்த பாக்கி நிலைமை என்ன, அதனுடைய புரொசீஜர் என்ன என்று கேட்டேன். நேரே வாருங்கள் என்றார்கள். நான் அங்கே வருவதற்கு நேரமில்லை; பிரின்சிபாலுடன் பேசுகிறேன், போனை கொடுங்கள் என்று சொன்னேன். முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்படி நம்மிடமே நடந்துகொண்டால் மற்றவர்களிடம், மாணவர்களின் பெற்றோர்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்வார்கள், டீச்சர்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்வார்கள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் உமென்ஸ் காலேஜ் ஒன்று கோவையில் இருக்கிறது. அங்கே எவ்வளவு அட்டராசிட் டீஸ் நடக்கின்றன? நிலைமை எவ்வளவு ரீரியசாக இருக்கிறது? அங்கே பணியாற்றுகின்ற பெண்களுக்கு பிரசவ விடுப்பு கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காக என்ன சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? நீங்கள் வெக்கேஷன் ரீரியட்டில் பிரசவம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது என்ன அட்ஜஸ்ட்மென்ட் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்படிச் சொல்லக்கூடிய தனியார் நிர்வாகம் இருக்கிறது. அரசாங்கமும் அதிலே பாராமுகமாக இருக்கிறது. மறைமுகமாக தற்போது அரசாங்க ஆணை வருவதாகக் கூட சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லி விட்டு, அவர்கள் சொல்லுகிற முக்கியமான விஷயம் 'மைனர் அஃபன்ஸ் மேஜர் அஃபன்ஸ்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சஸ்பென்ஷன், லேட் டிடக்ஷன் எல்லாம் மைனர் அஃபன்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சஸ்பென்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்தில் அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இப்படி நிறைய இருக்கிறது. நான் அதனுடைய டீட்டேல்சுக்குள் போகவில்லை. ரிஸீப் கேட்டால் கிடைக்கவில்லை. பீகார், ஆந்திரா, வெஸ்ட் பெங்கால் போன்ற மாநிலங்களில் ரிஸீப்

1984 மார்ச் 31]

[திரு ரா. உமாநாத்]

கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி நம்முடைய அரசாங்கத்திலும் ஏன் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்.

அதைப்போல அரசு ஊழியர்கள் விடுப்பில் செல்லும்போது பயணச் சலுகை, மருத்துவச் சலுகை, ஓய்வு பெறும்போது 10,000 ரூபாய் வழங்குதல் போன்ற சலுகைகள் அரசு ஊழியர்களுக்கு இருக்கின்றன. இந்த சலுகைகளை தனியார் பள்ளிகள் கல்லூரிகளுக்கும் எக்ஸ்டன்ட் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். டிரான்ஸ்ஃபர் என்பது அரசுக் கல்லூரிகளில் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதை நிறுத்த வேண்டும்.

ஜனநாயக முறையில் பல்கலைக் கழகங்கள் நடக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழகச் சட்டங்களை எல்லா கல்லூரிகளுக்கும் அமுல்படுத்த வேண்டும். இது மோஸ்ட் இம்பார்ட்டன்ட். அவர்கள் இதை பிரதானமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். யு.ஜி.சி. ஸ்கேலை இந்த அரசாங்கம் வந்தபிறகு அமுல்படுத்தினார்கள். 1977 லிருந்து அமுல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது 1984. இன்னும் அதிலே இருக்கிற அனாமலி தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சின்ன உதாரணம் சொல்கிறேன்.

திண்டுக்கல்லில் ஒரு அரசு கல்லூரி இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ஆசிரியருக்கு, அவர் 1—1—1974 முதல் பீட்டமென்ட் செய்யப்பட்டும், இன்கிரிமென்ட் 1—1—1975ல்தான் கொடுத்தார்கள். அவரைவிட ஜூனியர் ஒருவருக்கு 1—1—1974லிருந்தே இன்கிரிமென்ட் கொடுத்தார்கள். அரசாங்க டிபார்ட்மென்ட் கரக்ட்ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறது. ஜூனியரை விட சீனியர்குறைந்த சம்பளம் பெறுவதாக இருந்தால் அதை ரெக்டிபை செய்து, இருவருக்கும் சரிசமமான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்க ஆணை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆசிரியரைப் பொறுத்தவரையில் அது சரிசெய்யப்படவில்லை. இது பற்றி நானே டைரக்டருக்கு போன் பண்ணினேன். ஒருவாரம் டைம் கொடுங்கள் என்று சொன்னார். ஒரு வாரம் கழித்து மீண்டும் போன் பண்ணினேன். உங்கள் ப்ரொசீடிங்க்ஸ் சரியாக இருக்கிறதே, இதில் என்ன கஷ்டம் என்று கேட்டேன். இன்னும் ஒரு வாரம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார். அப்பறம் அப்படியே சைலன்ட் ஆகிவிட்டார். இன்றைக்கு அதுபற்றி நான் ஒரு லெட்டரை அமைச்சரிடம் கொடுக்கிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

ஜி. ஓ. அமல்படுத்தப்படாமல் இந்த மாதிரி பிரச்சினைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பிரச்சினை சீரியஸ் ஆன பிரச்சினைகள் சிலவற்றுக்கு அரசாங்கம் செய்யமுடியும். சிலவற்றுக்கு அரசாங்கம், சிபாரிசுகளை செய்யமுடியும். பழிவாங்கும் நிலையில் அவர்கள் அங்கே காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினைகளில் தலையிட்டு, செட்ரைட் பண்ணமுடியும். அப்போதுதான் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணமுடியும். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக, அவர்கள் 11 ஆம் தேதி நடத்த இருக்கின்ற போராட்டத் திற்கு முன்னதாக, அந்த மாணவர்களை அழைத்து, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், பேசி, ஒரு சுமுகமான தீர்வை நல்லமுறையில் காணவேண்டுமென்பதற்காக, ஒரு நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதால், இந்தமாதிரிப் பிரச்சினைகளை விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருகின்ற 11-4-1984 முதல் பல்கலைக் கழகத் தேர்வுப் பணிகளை புறக்கணிப்பது என்று பல்வேறு ஆசிரியர் மன்றங்கள், மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் மன்றம் தமிழ்நாடு அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் மன்றம், அமைப்புகளின் ஆசிரியர்கள், 13,000 ஆசிரியர் பெருமக்களும், அலுவல் பணி புரிகின்ற 10,000 பேர்களும் ஆகமொத்தம் 23,000 பேர்கள் இந்தத் தேர்வுகளை புறக்கணிப்பது என்ற முடிவை செய்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய தோழர் உமாநாத் அவர்கள் பல்வேறு ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவர்கள் சொல்வதெல்லாம். தனியார்க் கல்லூரிகளில் பணிபுரியக்கூடிய ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள், சம்பள வெட்டு, தற்காலிக பணிநீக்கம் உயர்வூதிய வெட்டு, தற்காலிக விடுப்பு மறுக்கப்படுவது போன்ற முறைகேடுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த தனியார்க் கல்லூரிகள், அரசாங்கத்தின் மான்யத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, அங்கு பணிபுரியும் ஆசிரியர்களை, இப்படி கொடுமைகளுக்கு உட்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து, இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை போக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். 1973-ல் நம் முடைய பல்கலைக்கழக மாநிலக் குழு கொடுத்த சிபாரிசுகளை 1977 ஆம் ஆண்டில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான் நிறைவேற்றியது என்று சொன்னாலும் கூட, 1973க்கு பின்பு 1983-ல்தான் இரண்டாவது பல்கலைக் கழக ஊதியக் குழு ஒரு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அந்தக் குழு சிபாரிசு செய்த

1984 மார்ச் 31]

[திரு மு. அப்பாதுரை]

சலுகைகள் எப்போது வரும். எப்போது அந்த சலுகைகள் வழங்கப்படும் என்பது இன்றைக்கும் கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. இடைப்பட்டகாலத்தில், தங்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போன்று, பணி பாதுகாப்பு. 26—2—1979-க்குப் பின் சேர்ந்த தற்காலிக ஆசிரியர்களைப் பணிவரன் முறை செய்ய சிறப்புத் தேர்வர்களைக் குழு, ஸ்பெஷல் கமிஷன் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல இன்றைக்கு கல்லூரிப் பேராசிரியர்களும், பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். பேறு கால விடுப்பு கூட கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றுவதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் கமிஷன் போட்டு, பணிவரன் முறை செய்யவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல அரசு ஆணைகளை அமுலாக்குவது, தற்காலிக ஆசிரியர்களின் பணியை வரன்முறைப்படுத்துவது சம்பந்தமாக ஒரு ஜி.ஓ. அதாவது எம். எஸ். நம். 1820, கல்வித்துறை முன்னோக்கிய பணிவரன் முறைக்கு ஆணையிட்டது. ஆனால் இதுவரை அமுலாக்கப்படவில்லை. அதை அமுல்படுத்தவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்து போராட்டத்தை துவக்குவதாக தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

அதற்கு பின்பு, பேராசிரியர்கள், 15, 20 ஆண்டுகாலம் பணி புரிந்ததற்குப் பின்னால், அவர்கள் எம். பில்., படிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் எம். ஏ., எம்.எஸ்.சி. படித்துவிட்டு, இன்றைக்கு எம்.பில். படிக்கவேண்டுமென்று அவர்களைச் சொல்கிறார்கள். வேண்டுமானால் புதியதாக சேர்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு இந்தத் தகுதிகள் வேண்டுமென்று கேட்கலாம். ஆனால் 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் அவர்கள் சர்வீஸ் செய்தபிறகு, மீண்டும் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட தகுதியைப் பெறவேண்டுமென்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. இவைகளை யெல்லாம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

அதேபோன்று, அரசு கல்லூரிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு 'சி ப்ளஸ்' பிரச்சினை சம்பந்தமாக தண்டனை வழங்கப்படுகின்ற நிலை இருக்கிறது. 1—12—1977-ல் தனியார் கல்லூரிகளில் உள்ள பயிற்றுநர் அனைவர்க்கும் பதவி மேம்பாடு கிடைக்கையில் அரசு கல்லூரிகளில் உள்ள சி ப்ளஸ் பெற்ற பயிற்றுநர்களுக்கு பதவி மேம்பாடு கிடைக்கவில்லை.

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

[1984 மார்ச் 31]

அதேபோல் சிவகாசி அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரியில் ஜெகதீசன் என்பவர், அங்குள்ள கல்லூரி நிர்வாகத்தினரால் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதை எதிர்த்து நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூட சட்ட மன்றத்திலே சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாணியத்தின் மீது பேசுவது போல் உறுப்பினர் பேசக் கூடாது. ஒத்திவைப்பதற்கான காரணத்தை மட்டும் சொல்லி, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. மு. அப்பாதுரை : ஆகவே இன்றைக்கு அந்த சிவகாசி ஜயநாடார், ஜானகி அம்மாள் காலேஜில் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஜகதீசன் அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை மறுத்து அங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றது. உயர்நீதி மன்றம் அவர்களுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு வழங்கியது. ஆனால் இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் மன்றம் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அவர்களுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பைப் பெற்று வந்திருக்கின்றது. அந்த நிலைமையைப் பொறுத்தமட்டில் நம்முடைய தமிழக அரசின் கையில்தான் எப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்று கோப்பு இருக்கின்ற காரணத்தால், உடனடியாக அந்தப் பேராசிரியரை பணியில் அமர்த்தவேண்டும் என்று கோரிக்கையை வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவேண்டும். ஜனநாயக உரிமைகள் மதிக்கப்படவில்லை. இடைக்கால நிவாரணம் கேட்டும் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசின் ஜனநாயக விரோதப் போக்கினால், அரசின் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அரசு ஊழியர்களுக்கு அறிவிப்பதைப் போன்று விடுப்புக் காலப் பயணக்கலுவை, மருத்துவச் சலுகை, ஓய்வு பெற்றால் 10 ஆயிரம் போன்ற கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் மீது மாற்றல் மூலம் தாக்குதல் நடக்கின்ற இயக்குநரைத் தட்டிகேட்கவேண்டும் என்றும், இன்னும் இது போன்ற கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதற்காக, இன்றைக்கு கல்லூரி பேராசிரியர்கள் வரக்கூடிய தேர்வை புறக்கணிக்க முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்பட்டால், தமிழகம் ஆராவும் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நிலையைத் தவிர்க்கவேண்டும். அந்த நிலையை உருவாக்கக்கூடாது. எனவே இந்தப் பிரச்சனையை இன்னும் விரிவாக விவாதித்து, இந்தப் போராட்டத்தை தடுத்து நிறுத்துகின்ற முறையில், விரிவாக விவாதிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால், சபையில் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 31]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிக் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தின் கூட்டத் தொடர் இன்று முடிவடைந்து மீண்டும் ஏப்ரல் மாதம் 9 ஆம் தேதி துவங்க இருக்கின்றது. ஆனால் 11 ஆம் தேதியிலிருந்து தமிழகத்திலே இருக்கின்ற கல்லூரி ஆசிரியர்களும், ஆசிரியர் அல்லாதவர்களுமாக ஏறத்தாழ 13 ஆயிரம் பேர்கள் ஏப்ரல் மாதம் 11 ஆம் தேதியிலிருந்து பல்கலைக் கழகத் தேர்வுகளை புறக்கணிப்பது என்ற முடிவை எடுத்து இன்றைக்குப் போராட்டத்திற்கு கொடி காட்டி இருக்கிறார்கள். சென்னை, மதுரை காமராசர் பல்கலை கழகத்தைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாதவர்கள் இன்றைக்கு இந்தப் போராட்டத்தை தொடங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஏதோ இன்றைக்கு நேற்றைக்கு சொல்லிவிட்டு அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தைத் தொடங்கவில்லை. 1977-ம் ஆண்டிலேயிருந்து அரசின் கவனத்திற்கு பல்வேறு முறை கொண்டு வந்து பல்வேறு போராட்டங்களை நடத்தி, அவைகள் நிறைவேற்றப்படாமல் பழைய கோரிக்கைகளாக இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இந்த ஆசிரியப் பெருமக்கள் இந்தப் போராட்டத்தைத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். பொதுவாக மாணவர்கள் தான் பரிட்சையை புறக் கணித்து போகாமல் இருப்பது என்ற நிலைமை மாறி, ஆசிரியர்களே, போராட்டம் நடத்தத் தொடங்கி இருப்பது ஒரு துரதிருஷ்டவசமானது வருந்தத்தக்கது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு தனியார் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து பழி வாங்கப்படுகின்ற காரணத்தாலே, அதை அரசாங்கம் உரிய நேரத்தில் தடுத்து நிறுத்தாத காரணத்தாலே, அவர்கள் வைத்துள்ள பல்வேறு கோரிக்கைகளிலே இதுவும் ஒரு கோரிக்கையாக இடம் பெற்றிருக்கிறது. கல்லூரியிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியப் பெருமக்கள் இன்றைக்கு சமுதாயத்தில், பல்வேறு துறைகளிலே இருக்கின்றவர்கள் ஏன் ராணுவத்திலே இருப்பவர்கள், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், தனியார் துறைகளில் இருப்பவர்களைப் போல, மத்திய அரசின் பல்வேறு துறைகளில் இருப்பவர்களைப் பார்க்கின்றபோது, மிகவும் குறைந்த வசதியிலே இன்று ஆசிரியப் பெருமக்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த நிலையை மாற்றவேண்டும் என்று 1978 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து ஆசிரியர்கள் குரல் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அரசாங்கம் இறுதியாகவும், உறுதியாகவும் முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னாலே, இடைக்கால நிவாரணம் வேண்டும் என்று கேட்டு, அதுவும் இன்றைக்கு மறுக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, —நான் கேள்விப்படுகிறேன்—பீகார், மராட்டியம், மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாநிலங்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதியுள்ள நிலைமையில், நம்முடைய அரசாங்கம் எழுதாமல் இருக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப் போலவே, ஒரே

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1984 மார்ச் 31]

ஊரிலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு மத்திய அரசு ஒரு கிராக்கிப் படியும், மாநில அரசு ஒரு கிராக்கிப் படியும் இருக்கின்ற காரணத்தால், கிராக்கிப் படியை உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று அவர்கள் இன்றைக்கு குரல் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10.30)

பொருள்களை வாங்கப் போகின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு என்று ஒரு விலையும், மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு என்று குறைந்த விலையும் எந்த வணிகரும் சொல்லாத காரணத்தாலே, இன்றைக்கு குறைந்த வருவாயிலே இருக்கும் ஆசிரியப் பெருமக்கள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மருத்துவ வசதியும் கூட, மிகச் சாதாரணமான மருத்துவ வசதியாகவே இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் கூட தனியார் கல்லூரியிலே இருக்கிற நிர்வாகம் 57 ரூபாயைக் கட்டவில்லை என்று சொன்னால் தனியார் கல்லூரியிலே பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அந்த மருத்துவ வசதியும் இல்லை என்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம்.

பயணச் செலவுகளைப் பொறுத்த வரையில் கூட, சென்னை யிலே இருந்து கோயம்புத்தூர் போக சலுகை உண்டு. திரும்பி வர சலுகை கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள் என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்துக் கொண்டிருப்பதை பார்க்கும்போது நமக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இந்தச் சலுகை கூட தனியார் கல்லூரியிலே இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலேயும், மற்ற புறநகர்ப் பகுதிகளிலேயும் வாழ்கிற ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படிகள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இடைக்கால விடுப்பு கூட ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 நாட்கள் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 11 நாட்களுக்கு ஒரு சட்டிய விடுப்பு என்ற விதி மற்றவர்களுக்கு பொருந்தும்போது, ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு மட்டும் ஏன் பொருந்தாது என்று அவர்கள் கேட்பது ஒரு நியாயமான கோரிக்கையாக இருக்கிறது. பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறுகின்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் அளிப்பதைப் போல அவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டும் என்றும், பி.ஃஎப்பிலே வட்டி விகிதம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், வீட்டு வசதி வாரிய ஒதுக்கீட்டிலும் கோட்டா நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன்னாலே வைத்து இன்றைக்கு அவர்கள் போராட்டத்தை துவங்கியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், பணச் செலவு இருக்கிற கோரிக்கைகளும் இருக்கின்றன. பணச் செலவு இல்லாத கோரிக்கைகளும் இருக்கின்றன. அதற்கு மனம் இல்லாத காரணத்தான் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பணம் சம்பந்தப் படாத பிரச்சினைகளைக் கூட, சற்று முனைப்பாக இருந்து அரசாங்கம் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்திருக்கலாமே, என்ன காரணத்தினாலே அவைகளை அரசாங்கம் உதாசீனம் செய்து வருகிறது என்று தெரியவில்லை.

1984 மார்ச் 31]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

சங்கத்திலே உறுப்பினர்களாக இருப்பார்களேயானால் சம்பள வெட்டு என்றும் கூட சில தனியார் நிர்வாகத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 1980 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு நாள் வகுப்பிலே குறிப்பிட்ட பாடத்திற்கு பதிலாக வேறு பாடம் நடத்தினார்கள் என்று சொல்லி தமிழ் துறையிலே 6 பேர்களை 3 ஆண்டுக்கு ஊதிய உயர்வு கிடையாது என்று கூட நிர்வாகம் குறைத்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப் போல பல்வேறு தனியார் கல்லூரிகளிலே இருக்கிற முறைகேடுகளைப் பார்க்கிற போது, ஆசிரியர்களைப் பழி வாங்குகிற போக்கினைப் பார்க்கிற போது, அரசாங்கம் நிச்சயமாக தலையிட்டு, அவைகளை தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு ஆதரவாக போராட்டம் நடத்திய நேரத்திலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே, அவர்கள் அந்தப் போராட்டக் காலத்திற்கு சம்பளம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் கோவையிலே சில தனியார் கல்லூரிகளிலே அந்த சம்பளத்தை பெற்றுத் தருவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 10 நாட்களுக்கு மருத்துவ விடுப்பு எடுத்தால் கூட, மெடிகல் போர்டுக்குப் போ என்று சொல்லக் கூடிய நிலை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

முச்சிறப்பு பாடத்தை எடுக்க வேண்டும் என்று பல்கலைக் கழகம் சொன்னதற்காக, 7 பாட வகுப்புகளை மூடிவிட்டதாக அவினாசிலிங்கம் கல்லூரியில் அறிவித்திருப்பதாக கூடச் சொல்லுகிறார்கள். இதைப்போல பல்வேறு முறைகேடுகள் இன்றைக்கு இருக்கின்றன. என்னிடத்திலே ஒரு பெரிய பட்டியலே இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது.

3 கல்லூரி கல்வி இயக்குநருடைய செயல்பாடுகளை சென்னை உயர்நீதி மன்றம் முதல் பல நீதிமன்றங்கள் கடுமையாக விமர்சிக்க பட்டும் கூட, ஆசிரியர்களுக்கு தக்க நீதிகள் வழங்கப்படவில்லை. சென்னை எஸ். ஐ. ஈ. டி. கல்லூரி நிர்வாகத்தை தனி அதிகாரிகளின் கவனத்திலே விட்டுவிடுவோம் என்று 82-லே சட்டமன்றத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதி இன்னும் கூட நிறைவேற்றப்படவில்லை; இன்னும் சில தனியார் கல்லூரிகளில் கூட ஆசிரியர்களை ஆளைவிட்டு அடிக்கக்கூடிய ஒரு கொடுமையான முறையிருக்கிறது. சான்றாக என்னிடம் சில பெயர்கள் கூட இருக்கின்றன. அதுவும் தவிர, ஜாதிமத அடிப்படையில் கூட ஆசிரியர்களை கல்லூரி முதல்வர்கள் பழி வாங்குகிறார்கள் என்ற விபரம் எல்லாம் கூட வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன்னாலே வைத்துத்தான் இன்றைக்கு ஆசிரியப் பெருமக்கள், தங்களுடைய கோரிக்கைகளை பல்வேறு சமயத்தில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும் கூட, அரசு கேளா காதாக இருக்கிற காரணத்தாலே, இன்றைக்குப் போராட்டம் என்ற ஒரு நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1984 மார்ச் 31]

அது மட்டும் அல்ல, பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கிற சட்டங்கள் எல்லாம் கூட இன்றைக்கு ஜனநாயகத்திற்கு மாறாக ஒவ்வாத சட்டங்களாக இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் திருத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைக் கூட இன்னும் நிறைவேற்றவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் கூட, டிரான்ஸ்பர் என்று சொல்லக் கூடிய முறையிலே ஆசிரியர்களை பழி வாங்கக்கூடிய முறை இருக்கிறது. பக்கத்திலே இருக்கிற ஒரு ஊரிலே காலியிடம் இருந்தாலும் கூட, ஆசிரியர்களை வேறு ஊருக்கு மாற்றக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே, இதுபோன்ற பல்வேறு நியாயமான கோரிக்கைகளை இன்றைக்கு அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாத காரணத்தாலே, வேறு வழி இல்லாத காரணத்தாலே, அவர்கள் போராட்டம் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

எனவே, பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாக கல்வி அமைச்சரை கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், 11 ஆம் தேதி என்று அவர்கள் நாள் கெடு நிர்ணயித்திருக்கிற காரணத்தாலே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள். ஆசிரிய பிரதிநிதிகளை அழைத்து உடனடியாக அரசாங்கம் செய்யக் கூடிய நியாயமான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி, இந்த போராட்டங்களை தவிர்த்து, இன்றைக்கு ஏடு தூக்கி, நாளைக்கு நாடு காக்க இருக்கும் அந்த மாணவச் செல்வங்களை ஒழுங்காக, முறையாக, நிம்மதியாக பரீட்சை எழுதுவதற்கான முயற்சிகளை செய்ய வேண்டும். இப்போது ஆசிரியர்கள் போராட்டம் துவங்கி இருக்கிற காரணத்தாலே, மாணவர்கள் மத்தியில் மட்டும் அல்ல, பெற்றோர்கள் மத்தியிலும் கூட இன்றைக்கு பதட்ட நிலை இருக்கிற காரணத்தாலே, இதைவிட வேறு பிரச்னை இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இல்லாத காரணத்தாலே, பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்தி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாதார் வர இருக்கின்ற தேர்வுகளில் பங்கு ஏற்க முடியாது என்ற ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட இருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய உணர்வுகளை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு 1977-லிருந்து அவர்களுடைய பிரச்சினைகளையெல்லாம் நாம் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் இந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்காக வாதாடியதை நான் பாராட்டுகிறேன் என்றாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே தராமல் இருந்த பல்

1984 மார்ச் 31] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

கலைக் கழக மானியக் குழுவின் சிபாரிசுகளை சம்பள விகிதங்களை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்துதான் அமல்படுத்தியது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தனியார் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களும் அரசுத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களும் நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருகின்ற வரையில் இருந்த வித்தியாசங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் அதைக் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் இதைச் சொல்வதன் மூலமாக அந்த ஆசிரியர்கள் எங்கள் மீது நம்பிக்கை வைப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இங்கே பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தாலும் குறிப்பாக தனியார் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களைப் பற்றிப் பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சொன்னார்கள். நானே, என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தபோது, விசாரித்த நேரத்திலே பல சந்தர்ப்பங்களிலே அந்த ஆசிரியர்கள் மீது தவறு நிரூபிக்கப்பட்ட நிலையும் அல்லது ஓரளவுக்கு நிரூபிக்கப்பட்ட நிலையும் ஆசிரியர்கள் சார்பாக நான் அந்தத் தனியார் துறை நிறுவனங்களோடு பேசி ஓரளவுக்கு வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு சமரசம் ஏற்படுத்த நானே முயற்சித்திருக்கிறேன். நான் அமைச்சர் என்ற நிலையில் இல்லாமல் அந்தப் பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்காக ஓரளவுக்கு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிற நிலைமைக்கே போய் இருக்கிறேன். காரணம் வேறு வித்திலே நடக்க முடியாத அளவுக்கு அங்கே நிலைமைகள் இருந்து வருகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக 2, 3 ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அது பெண்கள் சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதால் நம்மால் அங்கே எதுவும் மேற்கொண்டு ஒன்றும் பேச முடியவில்லை. ஆகவே, அந்த அளவுக்கு அமைச்சர் என்ற நிலையைக் கூட மறந்து விட்டு ஆசிரியர்களுக்காக நான் பேச இருக்கிறேன் என்பதை அந்த ஆசிரியர்கள் உணர்வார்கள். அப்படி நான் பேசியதையே ஒரு வாக்குறுதி தந்ததாக நோட்டீசிலே அடித்து நான் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்வது நான் இவர்களை நம்பி பேச ஆரம்பித்தால் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி தந்ததாகக் கருதி எனக்கு ஒரு பாடத்தைச் சொல்லித் தருவது போல் இருக்கிறது. அவர்களுக்காக அந்த நிலைக்கும் நான் போய் வந்தேன் என்ற நிலையை ஏற்றிருக்கிறபோது அதை அவர்கள் தவறாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது, அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக வேலூர் டி. சி. எம். காலேஜை இதே ஆசிரியப் பெருமக்களுக்காக அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிர்வாகம் எந்த அளவுக்கு மோசமானது என்பதைத் தெரிந்து அரசு அந்த அளவுக்கு நிலையை மேற்கொண்டது. பல வழக்குகளைப் பார்க்கிறபோது நாம் ஒரு அரசாங்கத் துறையை வைத்துக் கொண்டே—லா டிபார்ட்மெண்டை வைத்துக் கொண்டே அவர்களிடத்திலே போராடுவதற்காக பெரும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைய நிலையில் புதிதாக அந்தக் கல்லூரியை

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1984 மார்ச் 31]

ஏற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிற அந்தக் காலக் கட்டத்திற்காக வாடகையும் நடட் ஈடும் கேட்கிற அளவுக்கு அந்த நிர்வாகம் வந்திருக்கிறது என்றால் அரசாங்கம் எடுக்கிறபோது தனியார்த்துறைக் கல்லூரிகள் இந்த அளவுக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்றாலும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வந்தாலும்கூட நாங்கள் ஆசிரியர்களுக்காக பெரிய முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு வழக்குத்தான் என்றாலும் அது அமைச்சருக்கும் நிர்வாகத்துறைக்கும் எந்த அளவுக்குப் பாரமர்னது என்பதை குறிப்பாக வழக்கு சம்பந்தமான அனுபவம் உள்ளவர்கள் அறிவார்கள். இப்படி எல்லாம் நாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அவினாசிலிங்கம் கல்லூரியைப் பொறுத்தமட்டில் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்ததன் காரணமாக ஒரு போராட்டம் நடைபெற்றது. அந்தப் போராட்டத்தின் போது, தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றி முழக்கங்களை எழுதியதையும், பேசியதையும் நான் ஆசிரியர்களிடத்திலே அறிவுரை சொல்லி உங்களுடைய கோரிக்கைகளை நீங்கள் சொல்லலாமே தவிர தனிப்பட்டவர்களை விமர்சனம் செய்வது என்பது கோரிக்கையையே பலவீனப்படுத்தும் என்று சொல்லி அதற்குப் பிறகு உங்களுடைய பிரச்சினைகள் பற்றி நீங்கள் போராட்டம் நடத்தலாமே தவிர அகடமிக் மேட்டர்களில் பாட சம்பந்தமாக போராட்டம் என்று சொல்வது சரியல்ல, எந்த அளவுக்குப் பாதகமோ அதைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லிய பிறகு 2 ஆண்டுக் காலமாக அமைதி நிலவி அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் கூட என்னைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு பேர்களோடும் பேசி பேசி ஓரளவுக்கு அந்தப் பிரச்சினை முடிந்து இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். பல்கலைக் கழகத்தினுடைய ஆதரவோடும் ஆசிரியர்களுடைய ஆதரவோடும் நிர்வாகத்தினுடைய ஆதரவோடும் அதை முடித்து இருக்கிறேன். நானும் கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் அங்கே நடைபெறுகிற பிரச்சினைகள் எனக்கு ஓரளவுக்கு நேரடியாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. நான் கோயம்புத்தூருக்குப் போகிறபோது ஆசிரியர்கள் என்னை வந்து சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நிர்வாகமும் சந்தத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-40)

ஆனால் இந்த குறிப்பிட்ட இந்தப் பிரச்சினை லீவு சம்பந்தமாக 2 விதமான பிரச்சாரம் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு பிரச்சாரம் ஒரு ஆசிரியை கர்ப்பமாக இருந்தார்கள் என்றும் அவர்கள் பிரசவ லீவு கேட்ட போது அந்த பிளே கிரெண்டில் ஒரு ரவுண்டு ஓடச் சொல்லி அபார்ஷன் செய்யச் சொன்னார்கள் என்றும் ஒரு புகார் இருந்தது. அதைப்போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூறியது போல் அந்த கோடைக் காலத்தில் குழந்தை பெறுவதற்கு ஏற்ப நீங்கள் இருக்க வேண்டும்.

1984 மார்ச் 31]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

குழந்தை பெற வேண்டும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அது எப்படி முடியும் என்று கேட்டார்கள். இப்போது அப்படி எல்லாம் சொல்லக்கூடாது, அதெல்லாம் முடியும். ஆகவே அறிவு வளர்ந்து இருக்கிற காலத்தில் அது உங்களுக்கு தெரிந்து இருக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) ஆகவே அது தெரியாது என்று சொல்வதை நான் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. ஆனால் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது நான் போய் ஒவ்வொருமுறையும் அந்த ஆசிரியர்களை சந்திக்கின்ற நேரத்தில் இந்தப் பிரச்சினை இப்படி நடந்ததாக அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது தயவுசெய்து அதை வெரிபை செய்து பாருங்கள். அங்கு இருக்கிற ஆசிரியர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை கூப்பிட்டு கேளுங்கள் அல்லது தோவைக்குச் செல்கிறபோது கூப்பிட்டுக் கேளுங்கள். அப்படி தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் அந்தக் கருத்தைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள். அதற்கு முன்னால் தயவுசெய்து அப்படிப்பட்ட கருத்தைச் சொல்ல வேண்டாம். காரணம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் போன்றவர்கள் சொல்கிறபோது பத்திரிகையில் வரும். அப்படி வருகின்றபோது ஒரு கல்லூரி நிறுவனத்தினுள் ஒரு தப்பை இவ்வளவு மோசமான நிறுவனமா என்று மாசு கற்பிக்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அதிலும் கோவையில் இப்படிப்பட்ட அநியாயம் நடக்க விட்டுவிடமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதுவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் தொகுதியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவருடைய கவனத்திற்கு வரும். நான் மேற்கு தொகுதியில் இருக்கிறேன். என்னுடைய கவனத்திற்கு வரும். எங்களையும் மீறி சென்னைக்கு வருகிறது என்றால் அது தயவுசெய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆக எங்களை மீறி அங்கு ஒன்றும் நடந்து விடமுடியாது. அவ்வளவு மோசமாக போகின்ற அளவுக்கு அவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. அப்படி ஆசிரியர்களும் விட்டுவிடவும் மாட்டார்கள். இந்த தனிப்பட்ட ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் பல் வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. சிலதை எல்லாம் நாங்கள் தடுக்க முடியாத நிலையில் சட்ட முறைகள் அமைந்து இருக்கின்றன. என்கொயரி நடக்கிறது என்றால் அனுமதி கேட்கிறார்கள் என்றால் தரமுடியாது என்று சொல்ல வேண்டும் அல்லது தர வேண்டும். எப்படி சொன்னாலும் அது நிர்வாகத்திற்குச் சாதகமான நிலைமையில் இந்தச் சட்டப்படி இருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டி நாங்கள் அதை தடுத்து நிறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்போது எங்களுக்கு நோட்டீஸ் விட்டு இருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் எதனால் நடைபெறுகிறது என்றால் ஆசிரியர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது அரசாங்கமே சட்டத்திற்குமாறாக நடக்கிறதோ என்ற ஒரு சந்தேகத்தை அந்த நிறுவனம் ஏற்படுத்துகிறது. இன்றைக்கு கோர்ட்டுக்குப் போனால் அது எந்த விதத்தில் வரும் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. ஆனால் இப்படி எல்லாம் உதவ வேண்டும் என்று சிக்கல்கள் இருந்தாலும்கூட நாங்கள் ஆசிரியர்களுக்கு உதவ

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1984 மார்ச் 31]

வேண்டும் என்ற கருத்துக்குத்தான் அதை எல்லாம் செப்து கொண்டு இருக்கிறோம். இதிலே முக்கியமான பிரச்சினை என்பது இடைக்கால நிவாரணம் என்பதுதான். இடைக்கால நிவாரணம் என்பது பல்கலைக் கழக மானிய குழு அவர்கள் சம்பள குழுவை ஆராய்வதற்காக ஒரு ஏற்பாடு மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வருவதற்குள்ளாக ஒரு நிவாரணத்தை தர வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். போன பல்கலைக்கழக மானியக் குழு சிபாரிசை ஏற்றுக் கொண்டு அமுல் செய்யாத மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக கேரளா இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நாம் ஏற்று நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதுவும் அ.இ.அ.தி.மு. அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் ஏற்று நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆக இனிமேல் மானியக் குழு சிபாரிசு வந்த பிறகு நாம் செய்ய வேண்டிய ஒன்றை இப்போதே கட்டுப்படுத்துவது போல் இருக்கிறது என்றாலும் இடைக்கால நிவாரணம் தருவதற்கு அல்லது அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு விசேசமான சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன என்றால் நாம் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு ஒரு சம்பள கமிஷன் போட்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை வைக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு மறுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒன்றைதான் இவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் போது-ஆனால் இது மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை. இந்த சூழ்நிலையில் நாங்கள் இடைக்கால நிவாரணம் தர வேண்டும் என்று அங்கே சிபாரிசு செய்தால் இங்கே கேட்பவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்வதில் ஒரு சரியான நியாயம் இருக்க முடியாது. இங்கே இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு அங்கே அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய அந்த முறையில் தான் சொல்ல முடியும். ஆகவே ஆசிரியர்களை பாதுகாக்கின்ற அளவுக்கு நாம் எதிர்காலத்தில் நடந்து கொள்வதற்கான ஒரு வாக்குறுதியை தரமுடியுமே தவிர மாறாக அவர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாப்பதில் அக்கறைக் கொள்ளவே முடியும் என்று சொல்லலாமே தவிர இப்போதே நிலவரம் தெரியாத நிலைமையில் அதுவும் மாநில அரசு ஊழியர்கள் கேட்டு நாம் மறுத்து இருக்கிற சூழ்நிலையில் நாம் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கப்படு சரியாக இருக்குமா என்பதை கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதில் இருக்கின்ற முக்கியமான பிரச்சினை தேர்வு. தேர்வு என்பது 1 ஆண்டு காலம், 2 ஆண்டு காலம், 3 ஆண்டு காலம் படித்த மாணவர்கள் பல்கலைக் கழக தேர்வு எழுத இருக்கிறார்கள். இது 6 மாத காலமாக திட்டமிட்டு நடத்தப்படுகின்ற ஒன்றாகும். இப்போது அந்த நேரத்திலே அது நடைபெறவில்லை என்றால், அது 3 மாதம், 4 மாதம் காலம் மறுபடியும் திட்டமிட்டு நடத்துவதற்கு அந்த டைம் டேபிள் மறுபடியும் போட்டு நடத்துவதற்கு ஆகும், அப்படி ஒரு 2 மாதம் ஆனாலும்கூட திருத்த திருத்தி முடிவுகளை வெளியிட அதுவும் இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் அது ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் முடிய ஒரு செமஸ்ட்டர், கல்வி மாணவர்களுக்கு

1984 மார்ச் 31]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

பாதிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம் அல்லது மேல் வகுப்பு களிலும் சேருவதற்கான போட்டிகளில், இவர்கள் கலந்து கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே தேர்வு, தேர்வு முடிவுகள், தேர்வு சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளை செய்ய மறுப்பு என்பது மாணவர்களை யாருக்காக இந்தக் கல்லூரி நடத்தப் படுகிறதோ அந்த மாணவர்களுடைய வாழ்க்கையை பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும்.

நான் இந்த மன்றத்திலேயும், மேலவையிலேயும் கூறி வந்ததைப் போல, போராட்டம் நடத்துகின்ற உரிமை அனைவருக்கும் இருக்கிறது; ஆனால் அது இன்னொரு நபரை—மூன்றாவது நபரைப் பாதிக்கின்ற அளவிற்கு இருக்கக் கூடாது. அதை ஓரளவிற்குத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மாணவர்களுடைய எதிர்கால வாழ்வை நினைத்து அவர்கள் இந்த வகையான போராட்டங்களைக் கைவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்பற்றிப் பேசுவது என்பதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான சிரமமும் கிடையாது. அந்தஸ்தோ, பிரிஸ்டிஜோ பார்க்கின்ற வழக்கம் இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் கிடையாது. அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறை வருகிறார்கள். பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒருவேளை நினைக்கலாம், இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அரசு பேசுகிறது; அதற்குப் பிறகு ஆசிரியர்களோடு தொடர்பு இல்லை என்று அப்படியாரும் நினைக்க வேண்டாம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், கட்சிக்காரர்களோடு இருக்கின்ற தொடர்பைவிட ஆசிரியர்களோடு இருக்கின்ற தொடர்பு அதிகம். தினந்தோறும் பத்து பேர், இருபது பேர் வந்து ஏதாவது பிரச்சினைக்காகப் பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதில், கல்லூரி ஆசிரியர்களும் வந்து கொண்டும், போய்க்கொண்டும் தான் இருக்கிறார்கள். எந்தப் பிரச்சினையானாலும் வருகிறார்கள், போகிறார்கள். ஆகவே, இன்றுவரையிலும் பேசாமல் இருந்தோம் என்று கூடச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, புதிதாகப் பேசவேண்டுமென்ற நிலைமைகள் கூட இல்லை. பேசிக் கொண்டு இருக்கின்ற நிலைமைகளைத்தான் தொடர்ந்து பேச வேண்டிய நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது.

ஆகவே, அரசைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களோடு பேசவும், அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அரசைக் கண்டு அஞ்சியோ அல்லது அரசு ஏதாவது செய்து விடுமோ என்று நினைத்தோ இந்தப் போராட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று கூட நான் கேட்கவில்லை. நம்முடைய மாணவர்களின் நலனை மனத்தில் வைத்து இதைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1984 மார்ச் 31]

10, 15 ஆண்டுகளாக ஒரு அமைதியின்மையும், ஒரு கட்டுப்பாடினமையும் வளர்ந்து வந்திருந்த கல்லூரிகல்வி நிலையில், கடந்த இரண்டாண்டுகளாக ஓரளவு சீர்த்திருந்திருக்கிறது. ஆனால் கல்வித் தரம் உயர்ந்தது என்பதிலோ அல்லது சீர்த்திருந்தி விட்டது என்பதிலோ நமக்குத் திருப்தி ஏற்படவில்லை என்றாலும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்றுதான் அரசு நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில், மறுபடியும் அந்த அமைதியின்மையும், கட்டுப்பாடினமையும் வருகின்ற சூழ்நிலைகளைப் புதிதாகப் தோற்றுவிக்க வேண்டாமென்று நான் கல்லூரி ஆசிரியர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்கலைக் கழகச் சட்டங்களைத் திருத்துவதில் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ இல்லையோ நாமே முன்முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, புதிதாகச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து, அவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய சட்டத்திலேயும் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் லிடத்தில் பலவற்றைப் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு ஒரே மாதிரியான சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அதற்கான முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடப்பெறுகின்றன.

பிரைவேட் காலேஜ் பில் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நாம் சொல்லித் தான், சட்ட பூர்வமாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். போன சட்டசபையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

இதையெல்லாம் பார்க்கின்றபொழுது, கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசு சுமமா இருக்க வில்லை; அவர்களை அரசு அலட்சியப்படுத்தவில்லை என்பதும், அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை நாம் தொடர்ந்து கவனித்து, நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதும் தெரியும்.

எனவே, இந்த அளவிற்கு விளக்கங்களை தந்து, அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தித் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைவிடுத்து, இந்த அளவிற்கு நான் பேசிய நிலையிலேயும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்த நிலையிலேயும், மேலும் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை யென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.